

Ο ρόλος της Ένωσης και οι αιτίες των διαφορών.

Συγκάλυψη ή αποκάλυψη;

Χριστόφορου Σεβαστίδη, Δ.Ν.- Εφέτη

Η χρονική συγκυρία των αρχαιρεσιών της Ένωσης μας δίνει την ευκαιρία να θέσουμε –έστω και σε ένα αρχικό στάδιο- ορισμένα θεμελιώδη ζητήματα για τον ρόλο των Δικαστικών Ενώσεων και των εκπροσώπων του Δικαστικού Σώματος, τις αιτίες των διαφορών και των συγκρούσεων μεταξύ των ομάδων, καταστάσεις όχι ξένες και πρωτόγνωρες, αν και εμφανίζονται με διαφορετική ένταση ανάλογα με τις συνθήκες και τα πρόσωπα.

Μέχρι πρόσφατα κυριαρχούσε η αντίληψη της ανάγκης περιορισμού των δραστηριοτήτων της Ένωσης στη βάση μόνο της διεκδίκησης οικονομικών αξιώσεων μέσω άσκησης αγωγών. Κάθε άλλη δραστηριότητα και πρωτοβουλία, κάθε έκφραση άποψης σε ζητήματα θεσμικά, θεωρούνταν ένδειξη «συνδικαλιστικοποίησης» μη προσήκουσα σε Δικαστική Ένωση. Πέρα από το γεγονός ότι η αντίληψη αυτή εμπειριείχε μια τεράστια αντίφαση καθώς η κύρια μορφή «συνδικαλιστικών» διεκδικήσεων συνδέεται με μισθολογικά αιτήματα από τα οποία κανείς δεν παραιτείται, έκρυβε στην πραγματικότητα την έλλειψη ενδιαφέροντος για όλα τα υπόλοιπα ζητήματα, την αδιαφορία στην έμπρακτη στήριξη συναδέλφων, την γύμνια θέσεων και επιχειρημάτων. Η Ένωση μετατράπηκε σταδιακά σε κάτι ξένο για τα μέλη της, έχασε την ζωντάνια και το αρχικό της νόημα, απομακρύνθηκε από τις ιστορικές της καταβολές. Κι' αυτό αποτυπώνονταν έντονα στη μηδενική συμμετοχή συναδέλφων στις ετήσιες Γενικές Συνελεύσεις. Ταυτόχρονα η περιδίνηση και η ομφαλοσκόπηση γύρω από τον άξονα της προβολής οικονομικών αιτημάτων, αποστέρησε το Δικαστικό Σώμα από την αναγκαία αλληλεπίδραση με την κοινωνία. Τη λογική αυτή υπηρέτησαν και εξακολουθούν να υπηρετούν οι λοιπές υποψήφιες ομάδες, οι οποίες για πολλά χρόνια είχαν την διοίκηση της Ένωσης. Η αλλαγή των προτεραιοτήτων και των στόχων που έθεσε για πρώτη φορά η ομάδα μας από το 2016

αντικαθρεφτίζεται στις κατακτήσεις και στις επιτυχίες που εκτέθηκαν αναλυτικά στον απολογισμό του έργου μας σε επίπεδο οικονομικό, θεσμικό, επιστημονικό, πολιτιστικό, διεθνές, κοινωνικό.

Για πολλές δεκαετίες η ανάδειξη υποψηφίου στο Προεδρείο του ΔΣ έγινε το εισιτήριο για την μεταπήδηση σε άλλες πολιτικές θέσεις και το όχημα για ικανοποίηση κρυφών ατομικών φιλοδοξιών. Σε τέτοια Προεδρεία συμμετείχε ο κ. Λυμπερόπουλος, σε τέτοια και η κ. Στενιώτη. Η ιστορική διαδρομή των ομάδων τους έχει να επιδείξει λαμπρά παραδείγματα. Και είναι πραγματικά οξύμωρο να μιλούν για ανεξαρτησία των Δικαστικών Ενώσεων και «αποκομματικοποίηση» μέλη του ΔΣ που καταψήφισαν την πρότασή μας ώστε να απαγορευτεί σε συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς η κατάληψη οποιουδήποτε δημόσιου αξιώματος μετά την αφυπηρέτησή τους από το Σώμα. Η θέση της ομάδας μας ήταν εξ αρχής καθαρή και διαυγής τόσο σε επίπεδο προτάσεων όσο και ως υιοθέτηση προσωπικής στάσης ζωής.

Συναφής είναι και ο ετεροκαθορισμός της ακολουθούμενης τακτικής της Ένωσης, η διαμόρφωση της φυσιογνωμίας της από εξωγενείς παράγοντες. Οι αποσπάσεις αιρετών εκπροσώπων σε υπουργικά γραφεία ήταν μια συνηθισμένη πρακτική που ανενδοίαστα επιβεβαίωνε όσα συζητούνταν κρυφά στις αίθουσες δικαστών και χρειάστηκε η πρότασή μας για καταστατική τροποποίηση και δημιουργία «ασυμβίβαστου». Η τροποποίηση του καταστατικού όσο θετική επίδραση κι' αν είχε, δεν μπορούσε από μόνη της να εξαλείψει το πρόβλημα, το οποίο είναι εγγενές και λύνεται μόνο μέσα από το αποτέλεσμα μιας εκλογικής διαδικασίας που επιβραβεύει ή καταδικάζει συμπεριφορές. Οι καταγιστικές εξελίξεις της τελευταίας χρονιάς, η διαμετρικά αντίθετη στάση των ομάδων σε ζητήματα κομβικής σημασίας για τον θεσμό και τους λειτουργούς του (περιορισμός δικαστικών διακοπών, προτάσεις του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης κ. Πικραμμένου, στήριξη συναδέλφων από ανεπίτρεπτες πολιτικές παρεμβάσεις, προώθηση της τεχνητής νοημοσύνης, έκθεση επιτροπής Πισσαρίδη), δεν έφεραν μόνο αναπόφευκτες συγκρούσεις και εντάσεις αλλά έγιναν ο καταλύτης αποκαλύψεων, τις οποίες διαφορετικά με δυσκολία ένας δικαστής θα μπορούσε να ομολογήσει, να πιστέψει και να αποδεχτεί. Ο συνάδελφος που θα κληθεί να αποφασίσει για τη σύνθεση του επόμενου ΔΣ έχει πλέον την εμπειρία και αντιλαμβάνεται πόσο καθοριστική σημασία έχει η ανεξαρτησία των εκπροσώπων του από κομματική προσήλωση και υποταγή.

Τις τελευταίες ημέρες πριν κάθε εκλογική αναμέτρηση συνηθίζονται οι μεγαλόστομες διακηρύξεις και οι καινοτόμες ιδέες, που συνοδεύουν τα προεκλογικά

έντυπα των υποψηφίων ομάδων. Όλα αυτά βέβαια αποκτούν υπόσταση και αξία όσο συμβαδίζουν με τα μέχρι σήμερα πεπραγμένα της κάθε ομάδας και του κάθε υποψηφίου χωριστά. Όσο οι υποψήφιοι αποδεικνύουν ότι οι προτάσεις τους δεν είναι πυροτεχνήματα των τελευταίων ημερών, δεν είναι μια σημαία ευκαιρίας για να αυξήσουν τις ψήφους τους. Όσο πειστικά δίνεται απάντηση στο ερώτημα του κάθε καλόπιστου συναδέλφου, για ποιόν λόγο όλες αυτές οι καινοτόμες προτάσεις δεν κατατέθηκαν τα προηγούμενα χρόνια στις συνεδριάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων και ποιος εμπόδισε αυτήν την άνθιση ιδεών και μετέτρεψε το γεμάτο από όμορφες σκέψεις λιβάδι σε χέρσο χωράφι. Οι αοριστολογίες ωστόσο και η διατύπωση εντυπωσιακών μεγαλόπνοων ιδεών που μένουν «σχέδια επί χάρτου» δεν μπορούν να ξεπεράσουν την επικινδυνότητα σχεδιασμών που πράγματι υπάρχουν ως κυβερνητικές σκέψεις και ψάχνουν έναν βολικό Δούρειο Ίππο να τις εισάγει με τρόπο συγκαλυμμένο και κομπό ως πρόταση του ίδιου του Δικαστικού Σώματος. Οι αναφορές της ομάδας του κ. Λυμπερόπουλου στον σύγχρονο τρόπο διοίκησης που απαιτείται για τα Δικαστήρια και τις Εισαγγελίες παραπέμπουν ευθέως στην έκθεση της επιτροπής Πισσαρίδη, η προπαγάνδισή της εφαρμογής της τεχνητής νοημοσύνης στον αντίστοιχο σχεδιασμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ο προτεινόμενος «Δικαστικός Καλλικράτης» στις προτάσεις του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, κ. Πικραμμένου για κατάργηση περιφερειακών Δικαστηρίων και μείωση του αριθμού των δικαστικών λειτουργών, η πρόταση ενίσχυσης της διαμεσολάβησης στην αγωνιώδη προσπάθεια των ιδιωτικών εταιριών να υποκαταστήσουν την κρατική Δικαιοσύνη ως ανεξάρτητο θεσμό. Σε όλα αυτά τα ζητήματα παρακολουθήσαμε από κοντά τις εξελίξεις και ενημερώσαμε με εκτεταμένη αρθρογραφία τους συναδέλφους μας επισημαίνοντας τους σοβαρούς κινδύνους που έχουμε μπροστά μας το επόμενο διάστημα. Οι φιλότιμες προσπάθειες της κοινής ομάδας Λυμπερόπουλου- Στενιώτη να περάσουν στα «ψιλά γράμματα» τέτοιοι επικίνδυνοι σχεδιασμοί και να βρεθεί το Δικαστικό Σώμα απροετοίμαστο για τις εξελίξεις, προσκρούουν στην ετοιμότητα της δικής μας ομάδας. Αυτός είναι άλλωστε ο λόγος του τυφλού μίσους από το οποίο διαπνέονται οι επιστολές τους: η αποκάλυψη των προθέσεών τους και του ρόλου που ανέλαβαν να φέρουν εις πέρας. Η σταθερή και αταλάντευτη στάση την οποία τηρούμε διαχρονικά ως ομάδα ανεξάρτητα από τις κυβερνητικές εναλλαγές λειτουργεί εκ των πραγμάτων ως αντιθετική δύαδα.

Ακρογωνιαίος λίθος της ομαλής λειτουργίας οποιουδήποτε σωματείου, πολύ περισσότερο μιας Δικαστικής Ένωσης, είναι ο απόλυτος σεβασμός και η απαρέγκλιτη

τήρηση των Καταστατικών αρχών, ιδιαίτερα όσων εμπεριέχουν θεμελιώδεις δημοκρατικές αξίες. Η πρωτοφανής περιπέτεια στην οποία οδηγήθηκε φέτος η Ένωσή μας με τον διορισμό προσωρινής διοίκησης και την ευθεία παραβίαση της καταστατικής υποχρέωσης για διενέργεια αρχαιρεσιών εντός του Μαΐου δεν συνιστούσε μία τυπική παράλειψη αλλά στέρηση του δικαιώματος Δικαστών και Εισαγγελέων να εκλέξουν τους εκπροσώπους τους. Το ήδη πληγωμένο δικαστικό κύρος δεν θα μπορούσε να προστατευτεί με την συγκάλυψη τέτοιων αντιδημοκρατικών πρακτικών και την ασυλία των εμπνευστών τους. Χρέος μας είναι να τις αναδεικνύουμε και να τις καυτηριάζουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ώστε να περιορίσουμε τις πιθανότητες να εμφανιστούν ξανά στο μέλλον.

Οι έντονες συγκρούσεις μέσα στο ΔΣ, για τις οποίες κανείς δεν μπορεί να αισθάνεται ικανοποιημένος, είναι απότοκος των παραπάνω αντιθέσεων. Συνιστούν επακόλουθο της απάντησης που δώσαμε στο δίλημμα συγκάλυψη ή αποκάλυψη. Είναι το τίμημα που καταβάλλει όποιος δεν συμβιβάζεται με την κατάσταση που παρέλαβε και την θεωρεί αναντίστοιχη του ρόλου του, δεν ικανοποιείται με την διαιώνιση των ίδιων προβλημάτων, δεν αποδέχεται πισωγυρίσματα και τελμάτωση, βλέπει ως μόνη λύση την φυγή προς τα μπρος. Η τήρηση ίσων αποστάσεων ανάμεσα σε ομάδες και υποψηφίους με εντελώς διαφορετικές στοχεύσεις, αξίες και αρχές, η συλλήβδην απόδοση ευθυνών για την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε αδιάκριτα και οριζόντια, η δημιουργία ενός σκοτεινού πέπλου που ισοπεδώνει αυτούς που έντιμα αγωνίζονται και όσους αποθέωσαν τον καιροσκοπισμό και την ιδιοτέλεια, είναι κακός σύμβουλος στην λήψη ορθολογικών αποφάσεων. Είναι στο χέρι μας να δώσουμε τις οριστικές μας απαντήσεις αυτή τη φορά και να προχωρήσουμε απερίσπαστοι και ενωμένοι.